

במבוא

- התרעו ? אני אוהב את הירח.
 ועל בן שלא שנאתהו עד מאד.
 זהו ? אי מקלם למקאובי רוצח.
 זהו ? נו תלך פורע על תהומות.
 התקשיבו ? היא, והבהבת אופרה
 וירקת עינים.. עד היום לי אהוק.
 עד היום תידה בי, פי נשנב מדע
 למה היא אורית ומבטה ירוק.

גם אופרה-חיק לה- נזיק היה לה- טחם..

יבי קזור- דבר... וכול דברו - חנית.

אדוני שופטים, מי בן ושב כמזכר ?

למה תור תזה תנשמת קול הוליד ?

התבינו ? היא, והבהבת אופרה..

בפצותי : אנה ? אפעס : אל תעני !

כי אששום זמין אל נדבתה. אנה

ואכס בשאל על בעתת עיני.

ברפידת הליל ראיתיה פעם,

בקסיפה קודרת.. וגופה לבן..

אשמורות-חלום פבו על עין הזעם

ופקמת הנשר הנרידה כשושן.

כמו לא עוד יפתח- כלילי תלתל נגול..

כמה חבקתיה בצואר עגול !

פה דוברים : כחול הוא צוארה..

כחול הוא..

לי נדמה : לבן הוא.. האמנם כחול ?

אדוני שופטים, הרי להתברר,

תנוני ואלה.. אליה.. בא מועד.

היא אמרה : אהוב, אותך באי ירח

ניצ - ניד על נו החנק אנדר.